

Поштована, часна, намучена
и издата браћо на Косову и Метохији!

Немамо времена за празне речи,
већ с неба, па у ребра!

Опстанак Срба на Косову и Метохији последња је прилика за опстанак државе Србије, Српства као светоназора и Срба као живог и живећег јединственог и међународно дејствујућег народа.

Уколико поклекнете Ви, почиње српски пад и у осталим деловима Србије, чиме је угрожена српска држава, али и Република Српска.

Човек, као и народ, увек може да бира шта ће и како ће. Иако нам се чини, лажима Лукавога опчињенима, да немамо избор, тај избор и даље постоји, иако је сведен данас само на две одлуке:

1. да се предамо и постанемо немуште жртве, ако ико уопште и примети ишта што ће нам се десити; и

2. **ДА САУЧЕСТВУЈЕМО ПРОТИВ НЕДЕЛА КОЈА СЕ ЧИНЕ НАД НАМА КАКО БИСМО ТРПНО СТАЊЕ ПРЕОБРАТИЛИ У СТВАРАЛАЧКО И ПОБЕДНИЧКО.**

Када су енглески колонисти на америчком континенту одлучили да створе Сједињене државе Америке, били су суочени са смртном казном због велеиздаје Круне. Страх их је чинио неодлучнима и спремним на одустајање. Тада је један кочоперни, али мудри старчић, Бенџамин Френклин, изрекао чувену реченицу: "We must, indeed, all hang together, or, most assuredly, we shall all hang separately." У слободном, и српским околностима прилагођеном преводу, та порука је:

„Морамо се, без сумње, здружити у чврсти и непреломиви сноп, или ћемо, у то не сумњајте, падати појединачно као снопље кад се коси.“

Савесна одлука да се опстане и победи могућа је **ЗАЈЕДНИЧКОМ СВРСИСХОДНОМ ДЕЛАТНОШЋУ ПРАВИХ ВОЂА НАРОДА**, који више никада неће само јавно набрајати муке и несреће, плакати над суровом судбом Срба, већ ће **РАДИТИ НА ОКОНЧАЊУ И НАШИХ ПАТЊИ И НАШИХ НЕПРИЈАТЕЉА, И ОБНОВИ ДРЖАВЕ СРБИЈЕ, И ПОНОВНОМ ВАСПОСТАВЉАЊУ ЗДРУЖЕНИХ СРБА НА СВОЈОЈ ЗЕМЉИ, КАО ИСКОНСКОГ, САВЕСНОГ И СВРСИСХОДНОГ НАРОДА И ДРЖАВЕ, И НЕОСПОРНЕ И УТИЦАЈНЕ ЧИЊЕНИЦЕ И ЧИНИОЦА У МЕЂУНАРОДНИМ ОДНОСИМА.**

У овом добу савременог развоја више нема много разлике међу нама који смо у расејању и вама који сте на земљи праотаца наших. Могуће нам је удружено и сврсисходно деловати јер борба није само тамо, у Отаџбини, већ је исто тако важна и борба за умове и Срба и странаца, а највише за срца и душе наших савезника. На том пољу наше расејање може много да допринесе, финансијски, научно, војно и политички, што део наше глобалне историје, попут, у прошлости, Срба из Трста, Карађорђа, Доситеја, Петра Првог, Тесле, и као што је, на пример, Михаило Пупин

допринео да његов завичај буде у Србији, а не у некој новоформираној држави. Ми из расејања, као што ни до сада никада нисмо, нећемо само чекати вести из матице, свесни да је највећи подвиг одређен за вас, у Отаџбини, а нарочито на Светом Косову и Благородној Метохији.

Тешко је позивати другога да се жртвује, али су сплет околности и Воља Божија довели до тога да **НАЈВАЖНИЈУ, ДАНАС СУДБОНОСНУ, ОДЛУКУ МОГУ ДА ДОНЕСУ САМО ОНИ СРБИ КОЈИ СУ НА ЗЕМЉИ ПРАРОДИТЕЉСКОЈ**. Ми можемо да саветујемо и шаљемо свој допринос. Ја вам шаљем овај спис, па нека нам Бог помогне.

др Вишеслав Симић
15. фебруар 2024.
Дан државности Србије
Мексико

СУВЕРЕНА ОДЛУКА
СРПСКОГ НАРОДА
И
ДРЖАВЉАНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
ДА САМИ ОДЛУЧУЈУ О
КОСОВУ И МЕТОХИЈИ
И ДА
ПОЗОВУ РУСИЈУ И КИНУ
У ПОМОЋ

Заснивајући своје право на чињеницама:

- да смо изворни ствараоци, настављачи и чувари српске културе, привреде, вере и државности на овој земљи наших предака,
- непобитно законито међународно признати као суверени народ,
- да смо последњи представници изворне већине становника ове данашње јужне српске покрајине,
- да поседујемо сва непорецива законски и обичајно зајемчена грађанска права држављана Републике Србије,
- заштићена и потврђеним и неопозивим потписима сила-гарантора Резолуције 1244 Савета безбедности Уједињених нација, која је и данас обавезујућа и императивна,

МИ, СРБИ,

- изворни житељи Аутономне покрајине Косово и Метохија,
- суверени држављани Републике Србије,
- Божанским Правом и Законом слободни људи, и
- по Повељи Уједињених нација и Универзалној декларацији о људским правима морално и законски пуноправна људска бића,

ОБЈАВЉУЈЕМО

Да су сви досадашњи, текући, и будући акти БЕОГРАДСКИХ УЗУРПАТОРА и њихове изјаве о Косову и Метохији

- неуставни,
- незаконити,
- нелегитимни,
- безвредни и ништави,
- криминални, велеиздајнички,
- геноцидни, етноцидни, и
- воде ка злочину против мира и хуманости, а тичу се

- живота,
- имовине и
- политичких одлука како Срба на Косову и Метохији, тако и свих Срба Србије и света.

Позивајући се на

- Природни закон,
- међународне законе,
- Устав Републике Србије и на
- преседан Саветодавног мишљења Међународног суда правде од 22. јула 2010. године, којим се потврдило да декларација суверенитета није кршење међународног права, а које, у нашем случају, само још додатно наглашава чињеницу да суверенитет Србије и српског народа и даље важи и правно и политички на територији Косова и Метохије, а да проистиче из НАРОДА,

ПРОГЛАШАВАМО СЕБЕ

- Последњом инстанцом и
- коначним доносиоцима одлука не само у вези са Аутономном покрајином Косово и Метохија, већ и са
- опстанком, безбедношћу и међународним признањем Србије, као и
- законитом и моралном моћи, достојанством и
- међународним чинодејствовањем Републике Србије и народа који ју је основао – Срба, али и свих других који живе унутар њених међународно признатих и светих граница.

Ми ову декларацију темељимо и изводимо, и она почива на

- Праву и обавези и народа и државе да се брани,
- на моћи, законитости, и легитимитету Устава Републике Србије, на законима Републике Србије и на сувереним и уговорним правима српског народа, који је не само основао државу већ је и разлог и сврха њеног постојања, као и
- на светости и сили међународног права, првенствено израженог у актима Уједињених нација, а нарочито у Резолуцији 1244 Савета безбедности, чија вредност је гарантована обавезујућим потврдним потписима четири од пет земаља сталних чланица (Русија, САД, УК, Француска), уз уздржавање али не и противљење Кине, као пете сталне чланице.

Срби Србије су већ јасно и гласно објавили и објаснили да су Законитост и легалитет државних институција и званичника истекле још 3. јуна 2020¹, када је тадашња извршна грана власти, укључујући и шефа владе и кабинет, као и шефа државе, немаром и неиспуњавањем дужности пропустила да обезбеди законити и легитиман континуитет Скупштине Србије, чиме је самопоништила и извршну грану власти, јер је наредна „влада” изгласана и потврђена од стране тада већ незаконите и нелегитимне „Скупштине”, а „председник” се заклео на дужност том незаконитом и нелегитимном „телу” како би званично започео свој „мандат”.

Сви акти и договори те прве назаконите и нелегитимне такозване владе, као и свих наредних незаконитих и нелегитимних узурпатора, ништавни су и незаконити, укључујући и све међународне дугове и уговоре!

Судска грана власти је себе већ била укинула одлуком Врховног суда, на 35. заседању, 10. децембра 2014. године, пресудивши да је такозвани косовски процес политичко а не правно, тј. уставно питање, и тиме ван његове јурисдикције.

„Изворни” Бриселски споразум, од 13. априла 2013. године, био је не само неуставно потписан од стране представника извршне власти, већ га Скупштина Републике Србије никада није ни ратификовала, а вође сецесионистичке мањине Албанаца у Србији неумољиве су у свом ставу да одбијају било какве обавезе које би из њега проистицале управо због нератификације истог од стране државе Србије.

Уз то, народ Србије је истога дана када је проглашен споразум у Бриселу, 27. фебруара 2023.² године, исти прогласио неприхватљивим, те је одбацио и поништио такозвани (нови) Бриселски споразум између тада већ незаконитог и нелегитимног представника Србије, који се представљао као председник Србије, и бирократа Европске уније, који нису имали икакав мандат за такав споразум и који су поседовали пуно знање

---

¹ По члану 128, ставу 1, Устава Републике Србије.

² <https://reissinstitute.org/en/vision-for-serbia/prof-viseslav-simic-de-nullitate-foederum1-%d0%bd%d0%bo%d1%98%d0%ba%d1%80%d0%bo%d1%9b%d0%b8-%d1%81%d0%bf%d0%b8%d1%81%d0%bo%d0%ba-%d0%be%d1%81%d0%bd%d0%be%d0%b2%d0%bo-%d0%b7%d0%bo-%d0%bd%d0%b8/>

да је пред њима незаконит и нелегитиман саговорник из Београда, са којим праве „договор”.

Сви наредни „договори”, усмени или писмени, неважећи су, ништавни и безвредни и ни на шта не обавезују државу Србију, ни политички ни правно, као ни држављане Србије, ни српски народ у целини.

Званична Српска православна црква, донедавно исконски стуб државности Србије, званично је поновила став својих надстојатеља да „одбија да се активно укључи у политичку борбу” (патријарх, 9. фебруара 2024. године), чиме се самовољно повукла из овог процеса. Неучешће Цркве, уз уставно ограничење мешања Цркве у световне ствари државе, оставља нас, народ, самима себи, да од скрнављења спасимо гробове предака својих, и безбројне цркве и манастире које су наши преци саградили током хиљадугодишња на Косову и Метохији, где су биле престонице и Краљевине и Царевине Србије, а где је и данас престо данашњег „неучествујућег” патријарха српског.

Оглашавамо проказаним, одбацујемо и осуђујемо

Све акте страних влада, представника међународних међудржавних политичких организација (УН и ЕУ), и међународних међудржавних војних савеза (НАТО)

којима се крши

- Устав Републике Србије,
- Међународно право,
- Бечка Конвенција о дипломатским односима, а нарочито
- Резолуција 1244 Савета безбедности Уједињених нација, чији су гарантори САД, УК и Француска – који су је наочиглед целог света прекршили, истовремено гарантујући територијални интегритет Републике Србије и признајући „државу” која је насилно и једнострано проглашена од стране албанске мањинске популације у Србији.

Преузимамо апсолутну, сваобухватну, неограничену и безусловну одговорност, моћ, карактер и јединствени персоналитет као званични представници српског народа

са свим моћима и правима која из тога произилазе,
Као извор и основа суверенитета и легитимности Србије,

ДА ПРОГЛАСИМО

Ништавим и непостојећим,
незаконитим и нелегитимним,
без моћи и овлашћења,
притворним и злонамерним,
токсичним и штетним

Све акте почињене од стране узурпатора у Београду
и оних који се проглашавају представницима Србије у иностранству,
који су узурпирали државне функције и овлашћења
како би починили велеиздају,
извршили уништење државе Србије и
довели до пропасти српског народа
на његовим законским и предачким територијама.

Као што је злонамерно и дивљачко политичко уништење Југославије
од стране САД/ЕУ/НАТО
било само почетак поништавања и укидања међународног права
које уређује односе савремених суверених држава;

Као што су НАТО/ЕУ/САД бомбардовање
и друга насиља политичке, дипломатске и физичке природе
била поништење чак и од њих самих успостављеног
накарадног „међународног поретка заснованог на правилима”,

Тако је и текући „Косовски процес”,
који спроводе незаконите и нелегитимне особе,
које тврде да су званичници Србије,

усмрћујући удар (*coup de grâce*)

којим и остале државе
сталне чланице Савета безбедности Уједињених нација,
кукавичким нечињењем, лажном суздржаношћу
и очигледним саучествовањем
смртоносно рањавају себе
више него што издају војно немоћан српски народ,
чиме окончавају сваку владавину законитости и мира
у међународним односима.

Наша последња нада и средство спаса је,

- с обзиром на то да смо лично становници Аутономне покрајине Косово и Метохија, дакле, пуноправни грађани Републике Србије, и

- угрожена људска бића, под заштитом међународног хуманитарног права, Универзалне декларације о људским правима Уједињених нација, Конвенције о правима детета, Декларације о правима изворног становништва, а нарочито Првог додатног протокола Женевске конвенције, из 1949, којим се гарантује право окупираног народа на национално ослобођење, и Резолуције 3314 Генералне скупштине Уједињених нација, из 1974, и чланом 7. исте, о неприкосновеном праву народа под страном доминацијом да тражи и добије помоћ, као и Резолуције 37/43 Генералне скупштине Уједињених нација, из 1982, која гарантује право на коришћење свих средстава ради заштите територијалног интегритета, националног ослобођења и уједињења и окончања колонијалне власти,

а с обзиром на то да смо претрпели, и до сада преживели

поновљени геноцид и изгнање нашег народа са његових вековних огњишта у данашњим државама Босни и Херцеговини и Хрватској,

системску ревизију историје, и негирање наше нације у данашњим државама Словенији, Црној Гори и Северној Македонији,

четврт века под НАТО војном силом, распоређеном на скоро 20% наше званично међународно признате суверене територије,

после криминалне и геноцидне инвазије на Србију 1999. године,

током које је Кина претрпела до тада невиђено цинично скрнављење њене амбасаде у Београду,

и с обзиром да смо били сведоци

десетогодишњег беспомоћног страдања цивила у Донбасу од стране суровог марионетског режима у Кијеву, под управом САД/ЕУ/НАТО, а знајући да су многи од тих цивила генетски Срби (чији преци су у 18. веку избегли у Царску Русију пред папистичким и исламистичким прогонима

широм земаља ранијег Српског царства),
све док Руска Федерација није признала суверенитет тих донбаских држава и
народа, и на њихов званични, законити и легитимни позив прикључила се
напору окончања нацистичког геноцидног истребљења;

и

стреловитог и свеобухватног етноцида
изворног јерменског становништва из Арцаха,
које је трагичном заблудом прихватило
да му опстанак зависи
од велеиздајничког про-САД/ЕУ/НАТО режима у Јеревану,
а који није искористио своје суверено право да затражи помоћ од Русије
(на шта је имао право на основу узајамног државног уговора);

а данас смо живи сведоци геноцида и етноцида у Гази,
који се уживо преноси широм света
и који се без икаквог ограничења одвија
у готово потпуној званичној емотивној тишини
и криминалном политичком немешању;

а схватајући да је иста судбина запала и нама 1999,
а да је дан њеног испуњења над нама,
и да смо препуштени немилосрдним непријатељима
од стране узурпатора у Београду,

а на основу бројних изјава руских званичника,

почевши од председника Путина
(којем смо 2009. доделили почасно држављанство),
који је увек благонаклоно и пријатељски говорио о СРПСКОМ НАРОДУ,
као и министра иностраних дела Сергеја Лаврова,
представнице за штампу Министарства иностраних дела Марије Захарове,
и, спуштајући се низ хијерархију, до, на пример,
заменика председника Савета Федерације
задужених за међународне односе, Климова и Џабарова,
па све до амбасадора Русије у Србији, Александра Чепурина,

да искористимо суверено право независног народа
и независне државе да

За помоћ замолимо и позовемо Русију
(по преседану Сирије, 30. септембра 2015. године)
и Кину,
и друге пријатељске стране силе,
и правдољубиве народе,

да нам помогну да очувамо

државност Републике Србије,
национално наслеђе и имовину српског народа,
и наше голе животе – нâс,
животно угроженог изворног становништва, тј. српског народа,
и то не само у Аутономној покрајини Косово и Метохија
већ на целом Балканском полуострву,
укључујући нарочито земље бивше југословенске федерације,
широм којих се снаге истребљивача Срба, локалне и стране,
здружују како би окончале за њих горак и суштински „Српски проблем”
пре него што се у потпуности усредсреде на
за њих још већи проблеме Русије и Кине.

Уколико велике силе овог света не успеју да нас сачувају,
ми се и даље уздамо, као и безбројна поколења наших праотаца,
у Бога, у Његову Моћ и Његову Правду,
бирајући Царство Небеско, као што га је изабрао и наш славни цар Лазар
28. јуна 1389, на Видовдан, када смо, жртвујући се као народ,
зарадили Божји Благослов,
а Бог је Косово преобратио у „гдно судилиште” за све кнежеве овог света.

Бог нам помогао!

15. фебруар 2024.
Дан државности Србије
(потписници)

Sovereign Decision
of the Serbian People
and the Citizens of the Republic of Serbia
to be Sole Decision-Makers with no Intermediaries
Regarding the Status of Kosovo and Metohija
and to
Ask Russia and China for Help

Being the native creators, builders, and preservers of the Serbian culture, industry, religion, and statehood in this land of our ancestors,
internationally properly and legally recognized as its sovereigns,
and the last remnants of the original majority residents of the southern province of Serbia,
in possession of the legally and customarily guaranteed sovereign citizens' rights by the Constitution of Serbia,
and by the affirmative and non-opposing guarantors' signatures of the Permanent Members of the United Nations' Security Council in the still fully-binding and imperative UNSC Resolution 1244,

We, Serbians,

Native residents of the Province of Kosovo and Metohija,
Sovereign citizens of the Republic of Serbia,
By Divine Law free-born men,
Morally and legally competent human beings under the UN Charter and the Universal Declaration of Human Rights,
Declare
All previous, current, and future Kosovo and Metohija related acts and pronouncements by the Belgrade Usurpers
Unconstitutional, illegal, illegitimate, null and void, as well as criminal, treasonous, genocidal, ethnocidal, and leading to the crimes against peace and humanity, as they relate to the lives, rights, property, and political decisions of both the Serbs of Kosovo and Metohija, and all other residents of this Province of the Republic of Serbia.

We, grounded in natural and international law,
In Serbia's Constitution,
And adhering to the precedent of the International Court of Justice's Advisory Opinion on July 22, 2010, which ascertained that declaration of sovereignty is not a violation of international law but, which, in our case, only emphasizes the fact that the sovereignty of Serbia and her people do legally and politically continue over the territory of Kosovo and Metohija,

Proclaim Ourselves
The last instance and the final decision makers regarding not only the Province of Kosovo and Metohija
but the survival, security, and international recognition,

and legal and moral power, dignity, and agency of the Republic of Serbia and her founding people, the Serbs,
as well as all others who reside within her internationally recognized and sacred borders.

We derive, predicate, ground, and rest this declaration on
The right and obligation of a people and a state to defend themselves,
On the power, legality, and legitimacy of the Constitution of the Republic of Serbia, her laws, and the sovereign legislative and contractual rights of the Serbian People, who founded the state, and are the source and the purpose of its existence,
As well as on the sacredness and might of International Law, primarily expressed in the acts and precedents of the United Nations, and especially in the UN Security Council Resolution 1244, guaranteed by the binding signatures of the four of its five Permanent Members (Russian Federation, United Kingdom, France, and United States of America), with China abstaining but not opposing it.

The People of Serbia, more precisely, the Serbians, have already declared that
Any and all legality and legitimacy of state institutions and the officials performing state duties in them have expired on June 3, 2020³,
When the then executive branch, both the prime minister and the president, failed to ensure legal and legitimate continuity of the Parliament, and subsequently of the executive office of the prime minister and her Cabinet, as well as the office of the president,
since the Cabinet was appointed and confirmed by the then-illegal and illegitimate Parliament,
and the President had to swear to that same illegal and illegitimate “body” in order to officially start his term of office.

All subsequent acts by these illegal and illegitimate usurpers are null and void, including all international debts and treaties!

The judicial branch of the state had already abolished itself by its own Supreme Court’s ruling, during its 35th session, of December 10, 2014, that the so-called Kosovo Process is a political and not legal/constitutional matter, thus beyond and out of its jurisdiction.

The “original” Brussels Agreement, from April 13, 2013, was not only unconstitutionally signed by the executive branch,
but no Parliament of Serbia has ratified it,
and the leaders of Serbia’s secessionist Albanian minority are steadfast in their rejections of any obligations based on it exactly because of its non-ratification by Serbia.

In addition to this, the people of Serbia have denounced, rejected, and annulled the so-called New Brussels Agreement between the illegal and illegitimate representative of Serbia, posing as President of Serbia, and the EU bureaucrats with no legal mandate for such acts, who also had full knowledge of the illegality and illegitimacy of the Belgrade

---

³ The Constitution of Serbia; Article 128/1.

Usurper with whom they were making the deal, on the very day that “agreement” was officially announced in Brussels, on February 27, 2023⁴.

Any and all subsequent “agreements”, verbal or signed, are equally null and void, and have no bearing on the state and the Serbian people as a whole.

The Serbian Orthodox Church, as one of the traditional pillars of the statehood of Serbia has repeatedly officially declared that it “refuses to participate in the political struggles” of Serbia (last such declaration was expressed by the Patriarch on Feb. 9, 2024), thus voluntarily withdrawing from this process. The Church’s non-participation, in addition to the Constitution of Serbia prohibition of the interference of the Church in the matters of state, leaves us, the people, to fend for ourselves in order to save the tombs of our ancestors, the innumerable churches and monasteries that our forefathers had built over the millennia in Kosovo and Metohija, where the capitals of the Kingdom and Empire of Serbia were located, as well as where the Patriarchal See of the current “non-participating” head of the Church still is.

We denounce, reject, and condemn

Any and all acts by the foreign governments, representatives of international intergovernmental political organizations (UN and EU), and international intergovernmental military alliances (NATO)

That are in violation of

The Constitution of Serbia,

International law,

The 1961 Vienna Convention on diplomatic relations,

and especially

The UN SC Resolution 1244, whose guarantors the US, UK, and France are, the same ones who simultaneously guarantee the integrity of the territory of the Republic of Serbia and recognize the illegal violent secession by the Serbia’s minority population of Albanian ethnicity.

We take absolute, comprehensive, unrestricted, and unconditional responsibility, capacity, character, and singular personality as official and plenipotent representatives of the Serbian People,

As the source of Serbia’s sovereignty and legitimacy,

To declare

Null and void, illegal, and illegitimate, incapacitated and incompetent, fictitious and malicious, toxic and harmful

Any and all acts by the usurpers in Belgrade and who claim to be Serbia’s representations abroad, who usurped all state offices in order to commit high treason and destruction of the state of Serbia, and implement the demise of the Serbian people on its ancestral and legal territories.

---

⁴ <https://reissinstitute.org/en/vision-for-serbia/prof-viseslav-simic-de-nullitate-foederum1-%d0%bd%d0%b0%d1%98%d0%ba%d1%80%d0%b0%d1%9b%d0%b8-%d1%81%d0%bf%d0%b8%d1%81%d0%b0%d0%ba-%d0%be%d1%81%d0%bd%d0%be%d0%b2%d0%b0-%d0%b7%d0%b0-%d0%bd%d0%b8/>

As the malevolent and vicious political destruction of Yugoslavia by the US/EU/NATO was the beginning of the extinction of the international law governing contemporary sovereign states,
and as the NATO/EU/US bombing and other physical and diplomatic violence were the acts of annulment of even the so-called “rules governed international order”,
the current “Kosovo” process, executed by the illegal and illegitimate individuals pretending to be Serbia’s officials,
is a *coup de grâce*,
by which other permanent members of the UNSC,
through dastardly inactivity, false restraint, and evident accomplice,
are fatally injuring themselves more than betraying a militarily helpless Serbian people, and ending all laws and peace in international relations.

As our last resort,

As individual residents of the Province of Kosovo and Metohija,
Rightful citizens of the Republic of Serbia,
and
As endangered human beings,
protected by the international humanitarian law,
the United Nations Universal Declaration of Human Rights,
the Convention on the Rights of the Child,
the Declaration on the Rights of Indigenous Peoples,
and especially by the 1949 First Additional Protocol of the Geneva Conventions,
regarding the right of an occupied people to national liberation,
and the 1974 UN GA Resolution 3314, Article 7, on the unprejudiced right of a people under alien domination to seek and receive support,
as well as the 1982 UN GA Resolution 37/43, which includes the right to use all means to achieve territorial integrity, national liberation and unification, and termination of colonial rule,
and having suffered, and so-far survived, a quarter of a century of NATO deployment of around 20% of our officially internationally recognized sovereign territory,
after a criminal and genocidal invasion of Serbia in 1999,
during which China suffered an unprecedented cynical desecration of her embassy in Belgrade,
having witnessed a decade-long helpless and cruel suffering of the Donbas civilians under the US/EU/NATO marionettes in Kiev, many of whom are genetically Serbian (as their ancestors escaped to Russian Empire in 18th century from Catholic and Islamic persecutions in the conquered lands of the Serbian Empire), until Russia recognized the Donbas Republics, formed by these peoples’ sovereign decisions, and joined them in the effort to end the Nazi practices of genocidal extermination;
having witnessed the swift and comprehensive ethnocide of the ancient native Armenian civilians in Artsakh, who tragically accepted to depend for their survival on the treasonous pro-US/EU/NATO central government in Yerevan, without exercising their sovereign right to ask Russia for help in their defense (which was a legal right under the treaty between Armenia and Russia);

and currently witnessing the media-broadcasted genocide and ethnocide in Gaza, which unstopably goes on in an almost complete official global emotional silence, and criminal political detachment;

and having realized that the same fate had befallen us in 1999,
and that its fulfilment day has arrived,
and that we are abandoned to the merciless enemy by the Usurpers in Belgrade,
and based on numerous statements by Russia's officials,
starting with President Putin (granted honorary citizenship by the Serbs in Kosovo and Metohija in 2009), who favored the Serbian PEOPLE in his all viewership-breaking records interview with Tucker Carlson, aired on Feb. 8, 2024,
as well as the Foreign Minister, Sergei Lavrov,
Foreign Ministry Spokesperson, Maria Zakharova,
and, going down the state hierarchy, for example,
the deputy presidents of the Federation Council for international relations Klimov and Dzabarov,
all the way to
Russia's ambassador to Serbia, Aleksandr Chepurin,

We exercise the sovereign right of an independent people and of a sovereign state,

To ask and invite Russia (as did Syria, on Sept. 30, 2015)
and China,
and any friendly foreign power,
and justice-loving peoples,

To assist us in preserving the statehood of the Republic of Serbia,
the national heritage and property of the Serbian People,
and the very lives of the endangered indigenous Serbian People not only in Serbia's Province of Kosovo and Metohija but on the entire Balkan Peninsula, including all the lands of the former Yugoslav Federation, all over which the forces of extermination of the Serbs, local and foreign, are joining together in order to end the aggravating and principal "Serbian Problem" before fully concentrating on the for them greater Russia and China Problems.

If the earthly powers fail in preserving us, we still rely, as myriads of our progenitors had, on God and His Mighty Justice, choosing the Heavenly Kingdom, as Prince Lazar did on the Day of St. Vitus, June 28, 1389, when, by a national sacrifice, we received God's Blessings, and God transformed Kosovo into a "Tremendous Trial-Site" for all the princes of this world.

May God Help Us!

Feb. 15, 2024
The Day of the Statehood of Serbia
(names of signatories)

